

86

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สถานะไร้การปรุงแต่ง

(Unrefined Personality)

นายวสิน สวงวนศัพท์
 MR. WASIN SANGUANSUB

2พ.
 73576
 2549

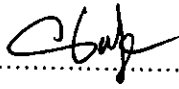
เลขหมู่.....
 78172
 เลขทะเบียน.....
 25 ก.พ. 2551
 วัน,เดือน,ปี.....

b. 11882209
 i.....

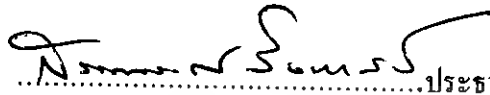
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

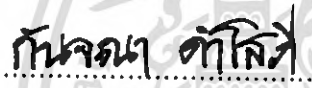

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี)

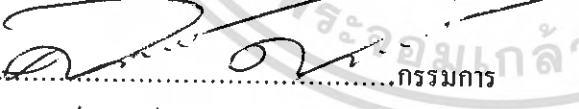
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เชษฐา วราขุน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์ริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

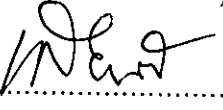
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินดิษฐ์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทร์เพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาวะไร้การปรุงแต่ง
	Unrefined Personality
ชื่อ	นายวศิน สงวนศัพท์
รหัสนักศึกษา	46020300
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ

บทคัดย่อ

ปัจจุบันนี้กรุงเทพมหานครถือว่าเป็นเมืองหลวงที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และ วัตถุ เต็มไปด้วยผู้คนมากมาย และมีค่านิยมต่างๆ กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้พบเห็น และผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้ามาโดยตลอด และมีสิ่งหนึ่งที่ได้พบเห็น จากผู้คนรอบข้างสิ่งนั้นคือค่านิยม ที่มีการยอมรับและชื่นชอบกันที่รูปลักษณ์ภายนอก ดังนั้นจึงทำให้ผู้คนในสมัยนี้มีการดิ้นรน ที่จะพยายามแข่งขันกันปรุงแต่งรูปลักษณ์ภายนอก ให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่หลงใหลแต่ในทางกลับกัน ในมุมมองที่ข้าพเจ้า รู้สึกนั้นกลับรู้สึกว่าคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์นั้นควรเป็นคุณค่าที่อยู่ภายใน มากกว่าภายนอก การที่เราจะได้รู้สึกถึงบุคคลนั้นๆ อย่างลึกซึ้ง เราควรใช้เวลาในการที่จะได้รู้จัก ไม่ใช่ตัดสินกันแค่ได้รู้จักกันเพียงผิวเผินภายนอก ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจต่อสิ่งเหล่านี้ จึงนำปัญหา เหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมจำนวน 4 ชิ้นในลักษณะเหมือนจริงโดยอาศัยมุมมอง จากบุคคลที่มีอยู่จริงมาสร้างสรรค์ขึ้นตามแนวความคิด และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการ ภายได้ชื่อ “สภาวะไร้การปรุงแต่ง”

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “สภาวะไร้การปรุงแต่ง” ครั้งนี้ ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึง คุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดูตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชา ทั้งใน สาขาวิชาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางศิลปะที่เป็นส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสตั้งสม ประสพการณ์โดยได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ทุกๆ ท่านในภาควิชา วิจิตรศิลป์สุดท้ายนี้ข้าพเจ้า ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ที่มีได้เอ่ยนาม ขอขอบคุณอย่างยิ่ง

วสิน สวงนศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรือศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิด	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	21
บทที่ 5 บทสรุป	29
เอกสารอ้างอิง	30
ผลงานศิลปะ	31
ประวัติผู้เขียน	36

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบที่มาแห่งความบันดาลใจ	5
ภาพอิทธิพลและงานที่เกี่ยวข้อง	7
ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	10
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1	32
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2	33
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3	34
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบจดชอบจำและสังเกตตั้งแต่เยาว์วัย จะชอบจดจำผู้คน ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าสิ่งทีจดจำนั้น จะเป็นทั้งในเรื่องดีและไม่ดี สิ่งที่เป็นส่วนสำคัญในการจดจำนั้น คือใบหน้าของแต่ละบุคคล ความทรงจำในแต่ละคนนั้น ก็มีความแตกต่างกันไป โดยกาลเวลา และสภาพแวดล้อมในสังคมและยุคสมัย ว่ามีค่านิยมอะไรแต่มีอยู่สิ่งหนึ่ง ที่มีความคล้ายคลึงกัน ของแต่ละบุคคลนั้นคือการปรุงแต่งในรูปลักษณ์ ภายนอกเพื่อการให้เป็นที่สนใจ ของเพศตรงข้าม เพื่อเป็นที่ยอมรับในสังคมในและรูปแบบของการปรุงแต่งนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลง ไปต่างๆ กันตามยุคสมัยโดยเริ่มจากน้อย ไปหามาก มีการเติม แต่งในรูปแบบที่ต่างกัน กันไป อย่างเช่นใครอยากได้ส่วนไหนก็เพิ่ม หรือลดเอาตามความพอใจ แม้จะต้องใช้ทรัพย์สิน เงินทองเพียงใดสิ่งเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นถึงค่านิยม ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ข้าพเจ้า คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็น การเปลี่ยนแปลง ในทางลบและเสื่อมลงจากยุคสมัยก่อนๆ เนื่องจากเกิดเป็นการแข่งขันกัน แข่งกันมี แข่งกันได้ ถึงแม้จะต้องใช้จ่ายมากเท่าใด ซึ่งค่านิยมเหล่านี้กำลังก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว และก็ยากที่จะคาดเดา ถึงผลกระทบที่ตามมาในอนาคต ซึ่งค่านิยมเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก และตระหนักถึงเรื่องนี้ได้อย่างมาก เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่อยู่รอบๆ ตัว ความนิยมชมชอบในรูปลักษณ์ภายนอกนั้นก็ ไม่ได้รู้ซึ่งถึงคุณค่าของบุคคลอย่างแท้จริง เพราะสิ่งที่เป็นคุณค่าของแต่ละบุคคลที่จริงแล้วคือคุณค่าทางภายใน มากกว่าความงามที่เห็น ในรูปลักษณ์ภายนอก และในค่านิยมนี้ มีผลกระทบ ที่สุดกับกลุ่มวัยรุ่น เป็นอย่างมากซึ่งผลกระทบ นั้นถือว่าเป็นปัญหาที่อันตราย เพราะเป็นกลุ่มที่จะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าซึ่งจะต้อง เป็นผู้พัฒนาบ้านเมืองในอนาคต หากค่านิยมนี้ไม่มีการขัดเกลา ทรัพย์สินมนุษย์ของ บ้านเมืองนั้นจะขาด ประสิทธิภาพในการทำงาน และการบริหารบ้านเมือง ในอนาคตต่อไป

ความสำคัญของโครงการ

ค่านิยมที่มองกัน ในรูปลักษณ์ภายนอกนั้น จะก่อให้เกิดการแข่งขันกัน การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น เพื่อให้ตัวเองดูดี เป็นที่ยอมรับ และถ้าหากผู้ใดไม่มีสิ่งเหล่านี้ ค่านิยมได้กำหนดให้ผู้นั้นต้องถูกมองข้ามไป และถูกแบ่งชั้นในสังคมซึ่งแท้จริงแล้วสิ่งที่เกิดขึ้นมาแต่แรกล้วนเป็นธรรมชาติทั้งหมด ทุกคนคือธรรมชาติ ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงเรื่องสถานะการนอนหลับที่ไม่มีการรับรู้จากโลกภายนอก ไม่มีการคำนึงว่าผู้คนที่ผ่านเข้ามาจะมองว่าตัวคนเราเป็นอย่างไรซึ่งต่างจากยามที่เรารู้สึกตัวที่เรากำลังมีการปรุงแต่งมีการคำนึงถึงรูปลักษณ์ภายนอกแต่พอกลับมาดูที่ร่างกายเมื่อยามหลับนั้นกลับดูแล้ว ไม่งดงามไม่น่าชื่นชม เลยกลับดูน่าเกลียดน่ากลัวและสิ่งเหล่านี้ ก็แสดงให้เห็นถึงเรื่อง ของสถานะไร้การปรุงแต่ง ซึ่งพอกลับมาดูที่ร่างกายเมื่อยามหลับนั้น กลับดูแล้วไม่งดงาม ไม่น่าชื่นชมเลย กลับดูน่าเกลียดน่ากลัว และสิ่งเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นถึงเรื่องของร่างกายที่ไม่เที่ยงแท้ นั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเสนอถึงค่านิยม จริยธรรม ในสังคมปัจจุบันที่มีแนวโน้มไปในทางลบ และมีการแบ่งชนชั้นวรรณะกัน ในการตัดสินคนในรูปลักษณะภายนอก
2. เพื่อสะท้อนความคิดและอารมณ์สะท้อนใจส่วนตัว ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานทางศิลปะในงานจิตรกรรม
3. เพื่อค้นหาเทคนิคของงานจิตรกรรมแบบเหมือนจริงให้มีความแนบเนียนที่สุด

ขอบเขตของโครงการ

นำเสนอผลงานจิตรกรรม โดยใช้เทคนิคการเขียนสีน้ำมันแบบ เหมือนจริงและนำสัดส่วนของใบหน้ามนุษย์มาขยายเพื่อให้เกิดความรู้สึกแปลก ไปจากเดิมจากใบหน้า ของมนุษย์ที่เราเคยเห็น

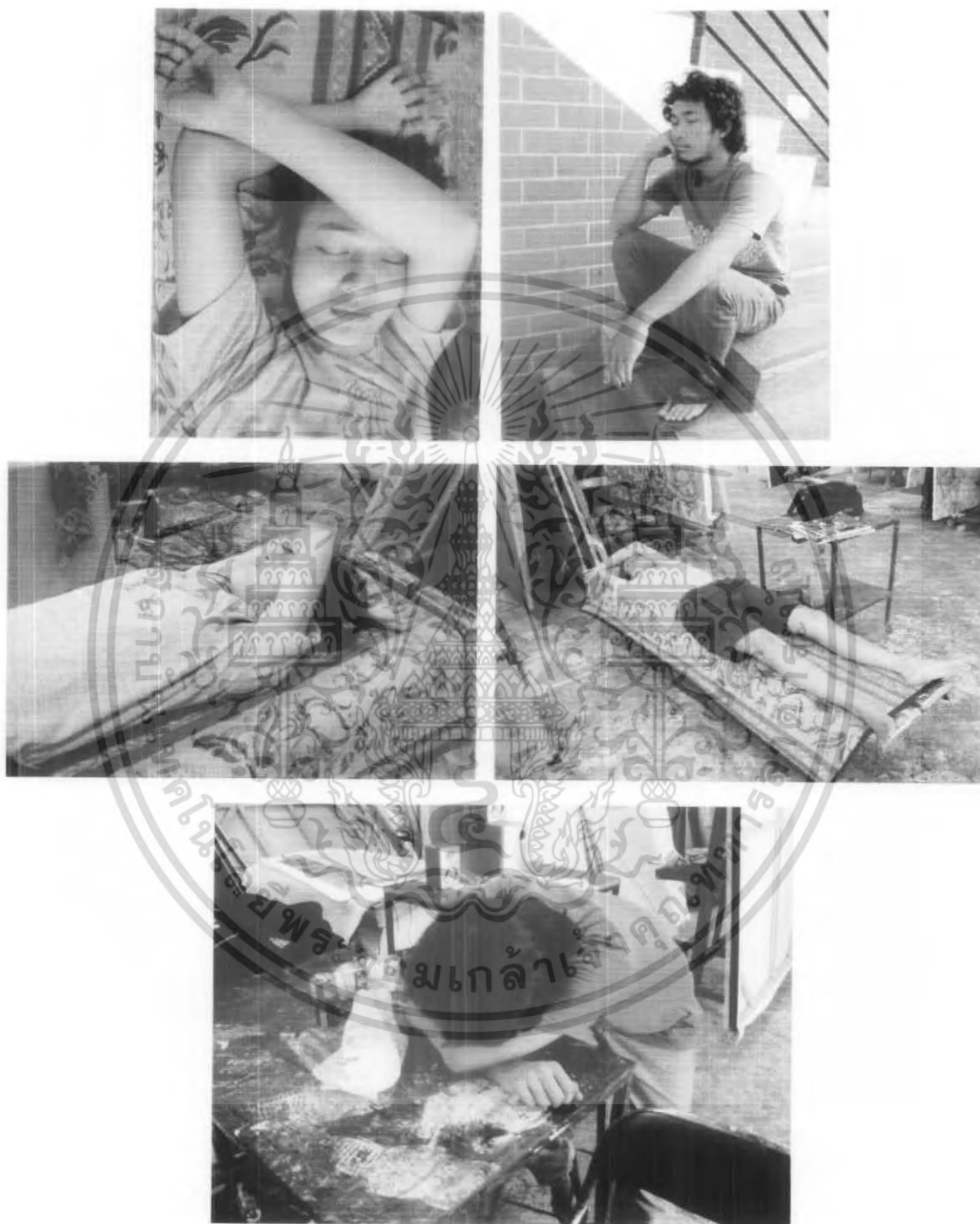
1. ด้านเนื้อหา ต้องการแสดงออกถึงร่างกายในภาวะที่ไร้การควบคุม ที่ไม่มีการปรุงแต่งบนใบหน้า
2. ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าได้นำภาพถ่ายของใบหน้ามนุษย์มาขยาย เพื่อให้รู้สึกถึงสภาวะที่ไร้การปรุงแต่งของใบหน้าที่มีขนาดใหญ่
3. ด้านเทคนิค เป็นงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่เน้นความเหมือนจริง แสดงออก ทางสีหน้าและริ้วรอย รูขุมขนบนใบหน้า ความมันบนใบหน้า ความมีเลือดมีเนื้อบนใบหน้า
4. จำนวนและขนาดของผลงานจิตรกรรม 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 145x 165
 - 4.2 ขนาด 180 x 200
 - 4.3 ขนาด 135 x 160
 - 4.4 ขนาด 150 x 180

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากสภาพชีวิตของคนในสังคมเมืองที่ข้าพเจ้าได้มีความผูกพันมาโดยตลอด ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นคนที่มีพื้นเพเป็นคนกรุงเทพฯ มาโดยกำเนิด ทำให้ข้าพเจ้าได้อยู่ในสังคม ที่มีการแข่งขันกันในทุกด้าน และเป็นสังคมเมืองที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่การเจริญเติบโตนั้นเป็นการเจริญเติบโตกันในด้านของวัตถุ มากกว่าในด้านของจริยธรรม ซึ่งสาเหตุเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนความรู้สึกและ อารมณ์ของข้าพเจ้าในการทำงานศิลปะ และในค่านิยมเหล่านั้น ข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาเรื่องของอารมณ์และการตัดสินใจ ที่เปลี่ยนอกของคนในสังคมปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นอยู่เสมอ สิ่งเหล่านี้อยู่รอบตัวของข้าพเจ้าทำให้รู้สึกว่ายากถ่ายถอดออกมาเป็นงานศิลปะและต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องของร่างกาย มนุษย์อีกมุมหนึ่งที่เป็นสภาวะที่ไร้การปรุงแต่งนั้น ก็คือร่างกายของคนเราในยามหลับ สาเหตุที่ข้าพเจ้าได้ใช้เรื่องราวเหล่านี้ในการทำงาน เพราะในทัศนคติของข้าพเจ้านั้น การนอนหลับเป็นการที่มนุษย์เราไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ดังนั้นร่างกายของมนุษย์เราก็จะไม่มีการปรุงแต่ง เช่นเดียวกับใบหน้าของมนุษย์ในยามหลับ ใบหน้านั้นจะมีการเคลื่อนไหวไปตามทิศทางของการนอน อยู่เสมอมีการบิดเบี้ยวไปจากสภาพของใบหน้าในยามที่รู้สึกตัว การที่มนุษย์เราพยายามสร้างภาพขึ้นมาใหม่เพื่อให้ตัวเองดูดีเป็นที่หลงใหล แต่แท้จริงแล้วร่างกาย ของมนุษย์เรานั้นไม่ได้น่าหลงใหลเลย แต่กลับดูแล้วน่าเกลียดน่ากลัวในยามที่หลับใหลและสิ่งเหล่านี้เองคือ สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงค่านิยมในยุคสมัยปัจจุบัน

ภาพประกอบที่มีอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

นอกจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเห็น ข้าพเจ้ายังมีแนวทางการทำงานที่ได้รับอิทธิพลจากลัทธิทางศิลปะอีกทางหนึ่ง คือ การเขียนภาพแบบเหมือนจริง (Realism) ซึ่งมีความเชื่อและปรัชญาการเขียนไว้ดังนี้

1. ความงามอยู่ในวัตถุ ศิลปินทุกคนต้องพยายามบันทึกความสวยงามตามตาเห็นนั้นให้ละเอียดตามความสามารถ
2. ศิลปะสอนกันไม่ได้ เพราะศิลปะเป็นเรื่องของบุคคลที่มีความสามารถต่างกัน ขอบเขตของความสามารถนั้นขึ้นอยู่กับความชัดเจนตามตาเห็นของวัตถุ¹
3. ศิลปะคือการเลียนแบบตามตาเห็นศิลปินทุกยุคทุกสมัยต้องการบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นความจริง แต่ละสมัยของตนไว้ ไม่ใช่ขยายโบราณนิยมนหรือศาสนา
4. ความคิดคำนึงถึงศิลปะ ศิลปินควรเผชิญกับความจริงขณะนั้น และสร้างสรรค์ผลงานโดยความคิดคำนึงประกอบความเป็นจริง
5. ความสวยงามคล้ายกับความจริงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การแสดงออกทางความงามจะเป็นอัตราส่วน โดยตรงกับอำนาจของการรับรู้ทางการเห็น ซึ่งเป็นความสามารถของศิลปิน โดยเฉพาะ² และในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพล ความงามทางศิลปะของศิลปินที่ทำงานศิลปะแนวเรียลลิสติก (Realism) ด้วยกัน ประกอบด้วย

¹ อารี สุนธิพันธุ์, ศิลปะนิพนธ์, กรุงเทพฯ, หน้า 170.

² อารี สุนธิพันธุ์, เรื่องเดิม, หน้า 170. รับการจ้างงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Richard Estes

ชื่อผลงาน Central savings 1975

เทคนิค Oil on canvas

ขนาด 91.44 x 121.92 cm

ชื่อผลงาน Lunch Specials 2001

เทคนิค Acrylic on canvas

ขนาด 89 x 137 cm

Richard Estes เกิดที่เมืองคิวานี สหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1936 Estes ได้สอบเข้าใน โรงเรียนศิลปะที่มีชื่อว่า Art institute of Chicago ตอนอายุ 16 ปี เขาสนใจการระบายสีรูปร่างคน (Figure Painting) การวาดเส้นด้วยดินสอก่อนเป็นพิเศษ และมีอาจารย์วาดเส้นที่คอยสนับสนุนเขาอยู่ 2 ท่าน คือ Lsabel Machinnon และ Hans Hofman โดยเฉพาะ Hofman เป็นคนสร้างความใกล้ชิดกับศิลปะให้กับ Estes³ ด้วยการพาไปดูงานในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเป็นประจำ โดย Estes ในขณะนั้นชื่นชอบศิลปินอยู่ 3 คน เป็นพิเศษ คือ Degas, Gakins, Hopper หลังจากที่ Estes เรียนจบ Estes มีความจำเป็น ที่ต้องไปทำงานที่นิวยอร์กถึง 6 เดือน หลังจากนั้นกลับมามีงานอยู่ที่ชิคาโกถึง 3 ปี จนในปี 1962 Estes ในขณะนั้นใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศสเปน ทำงานจนเก็บเงินได้เพียงพอ เขาจึงหันมาทำงานศิลปะอย่างเต็มที่จนได้แสดงผลงานครั้งแรกที่ Allan Stone Gallery ในปี 1960

ในด้านของตัวงาน Estes ถือเป็นผู้จุดกระแสไฟได้เรียลลิสม์ ซึ่งเป็นการรวมระหว่าง 2 เนื้อหาอย่างการถ่ายภาพและงานจิตรกรรมไว้อย่างแนบสนิทที่สุด สำหรับงานของ Estes นั้นได้แสดงถึงคุณลักษณะที่มีการจัด โครงสร้างใหม่จากภาพถ่าย โดยมีได้เพียงแต่ลอกเอามา แต่มีการเรียบเรียงในเรื่องของความคมชัดและในการเน้นขอบคมประกอบด้วย⁴

³ Gail Levin Twentieth-Century American Painting, p 373, 377.

เอกสารนี้เป็นเอกสารเรื่องเดิมจากโครงการให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Chuck close

ชื่อผลงาน Big Self-Portrait, 1968

เทคนิค Acrylic on canvas

ขนาด 107 x 831 in.

ชื่อผลงาน John, 1971

เทคนิค Acrylic on canvas

ขนาด 100 x 90 in.

Chuck close เกิดที่รัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกาปี ค.ศ. 1910 เริ่มต้น Close นั้นเป็นช่างถ่ายภาพมาก่อน และทำงานจิตรกรรมควบคู่กันไป จนย้ายมาอยู่รัฐนิวยอร์ก เขาก็ได้ทำงานจิตรกรรมแบบเหมือนจริงอย่างเต็มตัว ผลงานของเขาจัดอยู่ในกลุ่มของ Figurative Painting ด้วยความมุ่งมั่นในการทำงานจิตรกรรมภาพเหมือนบุคคลทั่วไปในแบบเหมือนจริง ในลักษณะของรูปถ่ายซึ่ง Close ได้ใช้เทคนิคในการถ่ายภาพเข้ามาในการผสมผสานในงานจิตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นมุมองความกลางเลือนและจุดที่โฟกัสด้วยความที่รูปแบบของงานเป็นภาพใบหน้าคนขนาดใหญ่ Close จึงสามารถให้รายละเอียดได้อย่างเต็มที่ Close ได้พยายาม คิดค้นวิธีการเขียนภาพ ให้มีความแปลกใหม่ขึ้นอยู่เรื่อยๆ แต่ก็ยังจำกัดรูปแบบอยู่ที่รูปร่างคน เช่น การเขียนใบหน้าคนขนาดใหญ่ด้วยการใช้นิ้วมือกดสีลงบนผ้าใบ เป็นต้น ในการทำงาน of Close นั้นมิได้เน้นการเสนอในแง่ของจินตนาการ ซึ่งไม่แสดงความรู้สึกภายใน แต่เนื้อหาเรื่องราวมีความ เกี่ยวพันกับวัฒนธรรม ผู้คน ในปัจจุบันกาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจาก Chuck Close

Chuck Close นับเป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับรูปร่างคน โดยเน้นความเหนือจริงเป็นหลัก รูปแบบของ Close เป็นภาพใบหน้าคนขนาดใหญ่ที่ไม่ได้แอบแฝงความคิดที่ลึกซึ้งแต่อย่างใด แต่กลับเน้นไปที่เทคนิคการเขียนที่ให้ความรู้สึกของสี ผิวพรรณ ริ้วรอยของมนุษย์ที่ทำได้อย่างสมจริง ได้อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งในส่วนนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจ เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่า เนื้อหาของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความเป็นอยู่ ความรู้สึก สามารถบอกออกมาได้ทางสีหน้าและแววตา โดยที่ไม่ต้องพึ่งสัญลักษณ์ใดๆ และ Close ก็คือศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้า สนใจศึกษาการเขียนภาพคนตลอดมา สอดคล้องกับเนื้อหาการทำงานของข้าพเจ้า ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของผู้คน ความรู้สึกอันสมจริงสมจัง เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการนำเสนอผลงาน

แนวความคิด

ในสังคมปัจจุบันที่มีค่านิยมในการตัดสินกันในรูปแบบลักษณะภายนอก ทำให้มนุษย์เราไม่สามารถรับรู้และรู้ลึกถึงคุณค่าในแต่ละบุคคลนั้นๆ ได้อย่างลึกซึ้ง และรูปลักษณะภายนอกที่มนุษย์เรานั้นนิยมปรู้งแต่งขึ้นมาใหม่นั้น ห้จริงแล้วไม่มีคุณค่าเท่ากับสิ่งที่อยู่ข้างในตัวมนุษย์ที่ไม่สามารถสัมผัสด้วยการมองเห็น แต่สัมผัสได้ด้วยใจ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเริ่มจากการได้พบเห็นการดำเนินชีวิตของผู้คนรอบๆ ตัวของข้าพเจ้า ซึ่งในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลนั้น มีการพักผ่อนเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต และในการพักผ่อนของแต่ละบุคคลนั้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าได้ทำการเก็บข้อมูลจากแต่ละตัวบุคคล ด้วยวิธีการถ่ายภาพจากสถานที่จริง เพื่อนำมาสร้างเป็นภาพร่าง และเพื่อความสมบูรณ์ข้าพเจ้าจึงต้องใช้เวลาในการถ่ายภาพเพื่อเก็บรายละเอียด ข้อมูลเพื่อความสมจริงในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจึงนำภาพถ่ายเหล่านั้น ซึ่งเป็นข้อมูลในการสร้างภาพร่าง มาคัดหามุมมององค์ประกอบที่ต้องการ

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ต้องการเสนอมุมมองที่มีขนาดใหญ่ของใบหน้าคนในยามหลับที่มี อากัปกริยาที่แตกต่างกันไป โดยมีจุดเด่นจุดใหญ่ในภาพเพื่อให้รู้สึกปะทะต่อขนาดใหญ่ของใบหน้า และต้องการแสดงถึงรายละเอียดของใบหน้าและความเป็นเลือดเป็นเนื้อ รูขุมขน ริ้วรอยต่างๆ บนใบหน้า ให้มีความชัดเจนในเรื่องโทนีสี ข้าพเจ้าเน้นตามความเป็นจริง อาจมีการคลุมบรรยากาศ โดยการระบายสีที่เป็นน้ำหนักอ่อนก่อน และเรียบเรียงในความคมชัดให้มากขึ้น

โดยการนำภาพร่างชั้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ชัดเจน ต่อการทำรายละเอียด มีการแสดงอารมณ์ของการนอนหลับที่ไร้การควบคุม มีแสงเงาที่ชัดเจน ซึ่งเหมาะแก่การนำมาสร้างเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

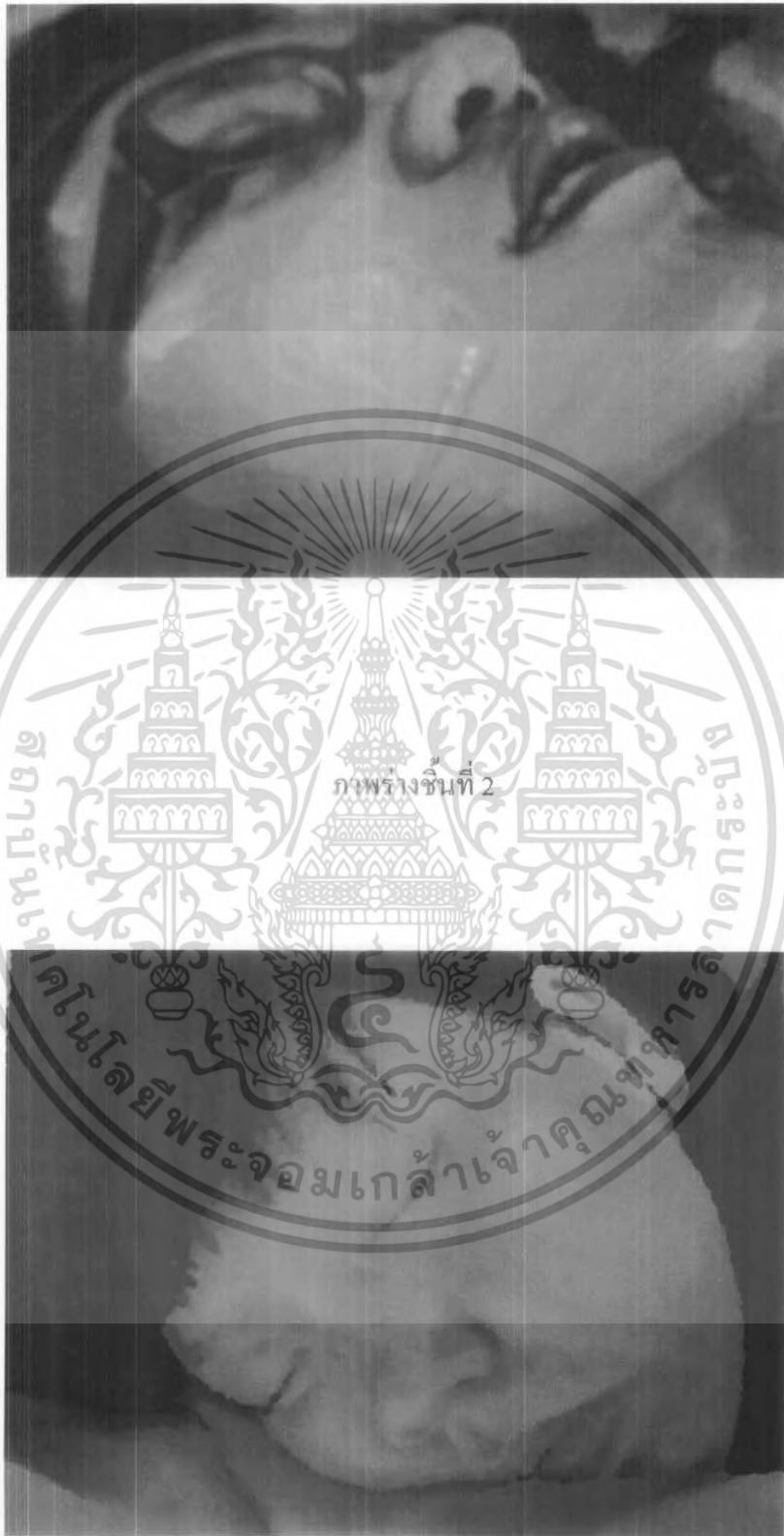
ภาพร่างชุดนี้ต้องการเสนอมุมมองที่มีขนาดใหญ่ของใบหน้าคนในยามหลับที่มี อากัปกริยาที่แตกต่างกันไป โดยมีจุดเด่นจุดใหญ่ในภาพเพื่อให้รู้สึกปะทะต่อขนาดใหญ่ของใบหน้าและต้องการแสดงถึงรายละเอียดของใบหน้าและความเป็นเลือดเป็นเนื้อ รูขุมขน ริ้วรอยต่างๆ บนใบหน้า ให้มีความชัดเจนในเรื่องโทนีสี ข้าพเจ้าเน้นตามความเป็นจริง อาจมีการคลุมบรรยากาศ โดยการระบายสีที่เป็นน้ำหนักอ่อนก่อน และเรียบเรียงในความคมชัดให้มากขึ้น

โดยการนำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ชัดเจนต่อการทำรายละเอียด มีการแสดงอารมณ์ของการนอนหลับที่ไร้การควบคุม มีแสงเงาที่ชัดเจน ซึ่งเหมาะแก่การนำมาสร้างเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

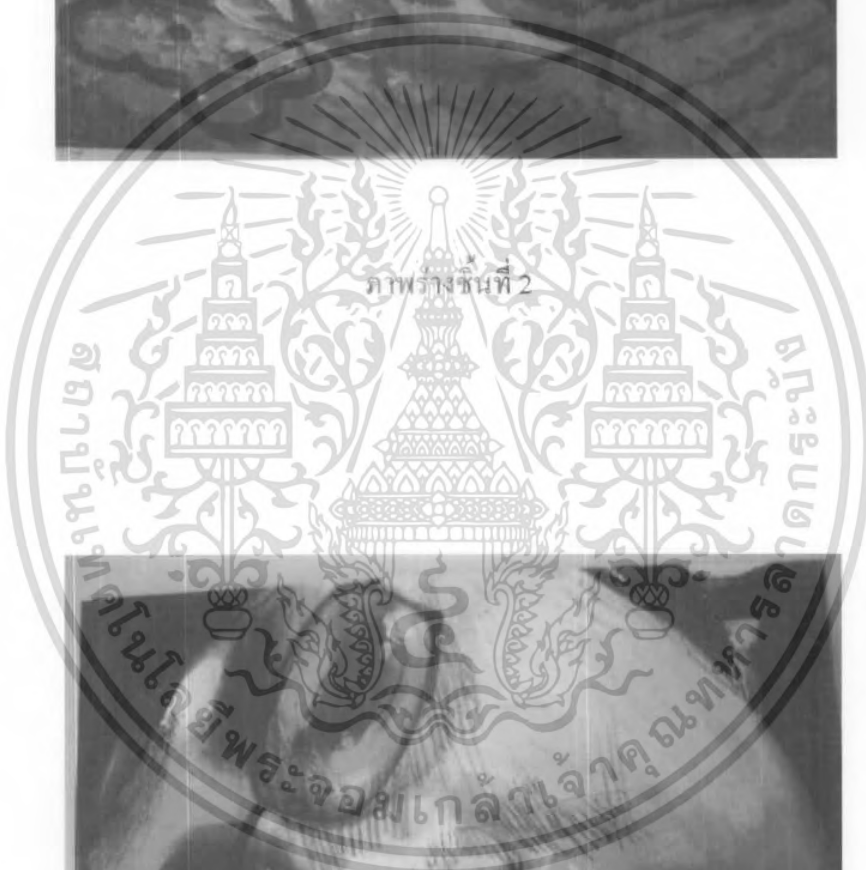
ภาพร่างชุดที่ 2 มีการพัฒนาความชัดเจนในด้านของเรื่องราวมากขึ้น โดยนำเรื่องของ ไบหน้าที่บิดเบี้ยวไปตามธรรมชาติที่แสดงอาการอย่างชัดเจนและแสดงอารมณ์ของ การนอนหลับ ให้มีความรู้สึกได้มากกว่าผลงานชุดแรก มีการเพิ่มขยายส่วนที่เป็นพื้นหลัง ให้มีบรรยากาศในผลงานมากขึ้น ต่างจากผลงานชุดแรกที่มีขนาดใหญ่ของไบหน้าคนอย่างเดียว

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะอารมณ์ที่ชัดเจน ของการนอน ที่มีการบิดเบี้ยวในไบหน้าอย่างชัดเจน มีการแสดงออกของสีผิวที่ดูมีเลือดมีเนื้อให้ชัดเจนที่สุด มีแสงเงาและองค์ประกอบที่ลงตัวที่สุด ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างชิ้นนี้มาขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้ายังคงต้องการความใหญ่ของใบหน้าเป็นองค์ประกอบหลักเหมือนกับภาพร่างชุดที่ 1 และ 2 ดังนั้นจะไม่ค่อยมีการเปลี่ยนไปจากเดิมมากนักกับภาพร่างชุดที่ 3 นี้ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการในภาพร่างชุดที่ 3 นั้นคือความคมชัดในตัวผลงานมากกว่าชิ้นผลงานก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าต้องการเน้นถึงความคมชัดในรายละเอียด ความชัดเจนในอวัยวะแสดงถึงรูปทูลขนรวิรอยให้ชัดเจน และมีความเหมือนจริงให้มากที่สุด ต้องการแสดงถึงความเป็นร่างกายมนุษย์มากที่สุด

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริงเพราะ ความชัดเจนในรวิรอยบนใบหน้ามีค่อนข้างสูง มีสีบนใบหน้าดูมีเลือดฝาดอย่างชัดเจน มีผิวส่วนที่เป็นผิวมันและผิวแห้ง ผสมกันซึ่งเหมาะแก่การที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างชิ้นนี้มาขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 78172
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

เนื่องจากการหาข้อมูลที่มากขึ้น ทำให้ข้าพเจ้ามีทางเลือกที่มากขึ้น ไปด้วย ในการสร้างภาพร่างชุดสุดท้าย ข้าพเจ้าจึงกำหนดการวางองค์ประกอบของภาพร่างออกไปหลายทิศทางและมีการเพิ่มส่วนที่เป็นบรรยากาศให้มีเนื้อที่มากขึ้น และมีการแต่งสีของบรรยากาศโดยใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วย และมีการเปลี่ยนบรรยากาศของข้างหลังภาพให้มีการเคลื่อนไหวไม่ให้ชัดเจน เพื่อต้องการแสดงถึงสภาวะของการนอนหลับที่มนุษย์เราอยู่ในภาวะหลับ เหมือนกับที่เราได้หยุดนิ่งไว้การควบคุมไว้การเคลื่อนไหวแต่บรรยากาศหรือโลกภายนอกนั้น ไม่เคยหยุดนิ่งเลย เพื่อเป็นการเพิ่มความเข้มข้นให้กับเนื้อหา

ข้าพเจ้าได้นำแบบร่างชิ้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานชิ้นนี้ ด้วยองค์ประกอบที่ลงตัวและด้วยสีของบรรยากาศของภาพแสงเงาที่ชัดเจนสวยงาม ข้าพเจ้าจึงได้นำแบบร่างชิ้นนั้นขยายเป็นผลงานจริง

กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม

หลังจากได้ทำการคัดเลือกภาพร่างที่สมบูรณ์แล้ว นำภาพร่างมาทาบบนแผ่นใสแล้วใช้ปากกาเขียนแผ่นใสร่างตาม เสร็จแล้วนำมาเข้าเครื่องฉายแผ่นใสเพื่อขยายลงบนผ้าใบ โดยมีลำดับดังต่อไปนี้

1. เริ่มจากการคัดเลือกขนาดของโครงไม้ที่เหมาะสม นำมาขึงด้วยผ้าใบที่เตรียมไว้แล้วทำการรองพื้นด้วยสีน้ำพลาสติกผสมกับขาว โดยใช้อัตราส่วน สีน้ำ 2 ส่วน กาว 1/2 ส่วน นำมาทาลงบนผ้าใบ ทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วใช้กระดาษทรายขัดเพื่อลดความหยาบ ทำซ้ำกัน 3 ครั้ง ครั้งที่ 4 ทำการรองพื้นด้วยสีน้ำมันกระป๋องผสมทินเนอร์ โดยใช้อัตราส่วน สี 1 ส่วน ทินเนอร์ 3 ส่วน เพื่อป้องกันผ้าใบที่จะคลุกรุนมากเกินไป เวลาสร้างผลงาน

2. หลังจากเตรียมโครงไม้เรียบร้อยแล้ว นำแบบร่างที่ถือปี่ลงบนแผ่นใสไว้ แล้วเข้าเครื่องฉายเพื่อขยายลงบนโครง ไม้ แล้วใช้ดินสอสีร่างเส้น โดยรวม

3. เมื่อได้เส้นร่างแล้ว ทำการระบายสีน้ำมัน เริ่มจากการทำพื้นหลังให้เสร็จเป็นส่วนๆ เพื่อสีที่สะอาด และสามารถกำหนดรูปทรงให้ชัดเจน เนื่องจากข้อมูลของ ข้าพเจ้ามีการถ่ายภาพในระยะใกล้ เพื่อดูรายละเอียดและแสดงออกให้คมชัดกว่าความเป็นจริง

4. เก็บรายละเอียดเส้นขอบคมให้หมดทุกส่วน เป็นอันเสร็จผลงาน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานของข้าพเจ้ามุ่งเน้นการเขียนภาพแบบเหมือนจริง ให้ความรู้สึกที่สมจริงไม่ว่าจะเป็น อวัยวะต่างๆ บนใบหน้า อาการนอนหลับที่แสดงออก ถึงสภาวะที่ไร้การปรุงแต่ง เป็นการจัดองค์ประกอบ แบบมีจุดเด่นจุดใหญ่เพียงจุดเดียว เพื่อต้องการเน้น เรื่องราวให้ชัดเจนที่สุด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

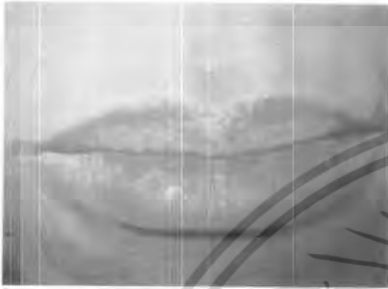
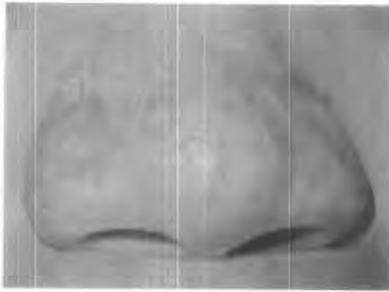
จุดเด่นทางทัศนธาตุของข้าพเจ้าอยู่ที่รูปทรงของใบหน้ามนุษย์ อวัยวะต่างๆ บนใบหน้า พื้นผิวที่มีความมันวาวที่เกิดจากการเขียน ในเรื่องบรรยากาศของสีมุ่งเน้นถึงความชัดเจน ความสมจริงสมจังเหมือนกับคนจริง ทัศนธาตุที่เด่นชัดที่สุดในผลงานคือ รูปทรง สี และน้ำหนัก ในผลงานทั้ง 4 ชิ้น มีการเน้นน้ำหนักความชัดเจนในจุดที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งเป็นเรื่อง สำคัญที่ทำให้ทัศนธาตุมีความประสานกลมกลืน เกิดความเป็นเอกภาพในผลงาน ข้าพเจ้า จึงวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ เหล่านี้ไว้ดังนี้คือ

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่เป็นจุดเด่นในงานมีจุดเดียวคือ รูปทรง ใบหน้าจะมีการเน้นความสมจริงชัดเจนที่สุดและใน รูปทรงของใบหน้านั้นก็จะมีรูปทรงต่างๆ อีกคือ รูปทรง ของอวัยวะบนใบหน้าเช่น รูปทรงของ ปาก จมูก ตา คิ้ว ศมซึ่งทุกรูปทรงนั้นจะเน้นความชัดเจน สมจริงเช่นกัน และในรูปทรงใบหน้านั้นได้แสดงถึงอาการหลับไม่รู้ สึกตัวและในรูปทรงของอวัยวะต่างๆ ที่ให้ความรู้สึก สงบนิ่ง ไม่มีการเคลื่อนไหวและในรูปทรงต่างๆ ได้มีการ แสดง ถึงสีของเลือดเนื้อ ไร้วรอยริ้วขุมขน และรอยแผลเป็น เพื่อแสดงถึงประสบการณ์ในชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวมีอยู่ในรูปทรงต่างๆ เช่น ในรูปทรงใบหน้าคนซึ่งเกิดจากการเขียนพื้นผิวมีส่วนช่วยในเรื่องของความสมจริงไม่ว่าจะเป็นผิวหนึ่งคนที่มีรูปร่างขุมขนต่างๆ บ่งบอกถึงประสบการณ์ในการใช้ชีวิต การสร้างพื้นผิวต่างๆ นั้นเกิดขึ้นจากการผสมสีและน้ำหนักให้มีความเหมือนจริงให้มากที่สุด พื้นผิวใบหน้าจะมีการสร้างความมันวาวอยู่ในอวัยวะต่างๆ เพื่อให้รู้สึกถึงความตึงของกล้ามเนื้อและปริมาตร เพื่อให้ผลงานนั้นดูมีชีวิต ซึ่งทั้งหมดนั้นใช้เทคนิคการเขียน

น้ำหนักสี (Colour)

สีและน้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าเป็นตัวบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกของผิวหนึ่งมนุษย์ และอวัยวะต่างๆ ให้ดูมีชีวิตเนื้อเนื้อมีชีวิตจิตใจแสดงออก ถึงเรื่อง ของร่างกายให้มากที่สุด ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สีขาวผสมสีแดง ไปทุกส่วนของใบหน้า

ในขณะที่เดียวกันส่วนที่เป็นผมและขน ข้าพเจ้าจะใช้สีในโทนเข้มเพื่อแยกความเป็นผิวเนื้อกับผิวของส่วนที่เป็นผมและขน และจะไม่มีการเจือสีมากนัก เพราะไม่ต้องการเน้นให้ดูมีชีวิตเนื้อเนื้อเหมือนกับสีบนใบหน้า และอวัยวะต่างๆ บนใบหน้า สรุปโดยรวมแล้ว ผลงานของข้าพเจ้าจะใช้น้ำหนักสีกับบรรยากาศ จากความจริงเป็นหลักเน้นแสงเงาชัดเจนเพื่อสร้างบรรยากาศตามที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

นอกจากอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการและแนวความคิดในการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดังจะได้กล่าวและวิเคราะห์ในผลงานของข้าพเจ้า ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีการจัดวางรูปทรงแบบสองระยะ โดยมีระยะแรกคือ ใบหน้า และระยะที่สองคือผ้าห่ม เนื่องด้วยความแตกต่างกันของสีบนใบหน้าและสีของผ้าห่ม ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างความกลมกลืนกันด้วยการเจือสีจากรูปทรงหมายเลข 2 ที่มีสีฟ้า สีเหลือง นำเข้ามาแทรกในรูปทรงหมายเลข 1 เพื่อลดความฉูดฉาดของสีในรูปทรงหมายเลข 2 ทำให้งานมีเอกภาพเป็นหนึ่งเดียว

2. สัดส่วน (Proportion)

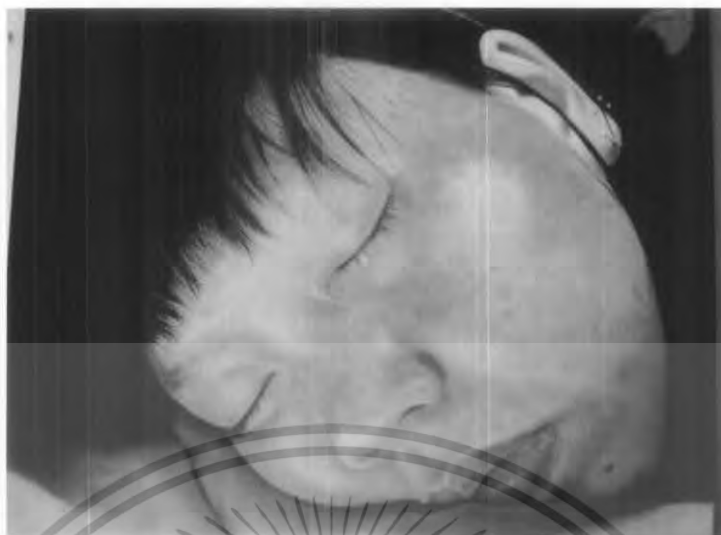
ขนาดของสัดส่วนทั้งรูปทรงแต่ยังคงความถูกต้องของหลักกายวิภาค ใบหน้าและสิ่งของนั้น มีการขยายสัดส่วนใหญ่ขึ้นกว่าความเป็นจริงมาก เพื่อต้องการแสดงถึงรายละเอียดของร่างกายให้สะท้อนต่ออารมณ์ของผู้ชมผลงาน ว่าแท้จริงแล้วร่างกายมนุษย์นั้นเมื่อยามหลับแล้วไม่มีความน่าชื่นชม แค่อับดูแล้วน่าเกลียดน่ากลัว

3. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นที่สุดอยู่ที่รูปทรงใบหน้าหมายเลข 1 และต้องการเน้นรายละเอียดที่สำคัญของอวัยวะต่างๆ บนใบหน้า เช่น จมูก ปาก ตา คิ้ว ริ้วรอย และรูขุมขนบนใบหน้ารวมถึงความเป็นร่องที่ลดหลั่นลงไปตามหมายเลขในโครงสร้างของผลงาน

4. ความสมดุล (Balance)

การจัดองค์ประกอบโดยวางรูปทรงหมายเลข 1 ที่มีขนาดใหญ่ไว้กลางภาพ เพื่อให้เป็นการสมดุล แบ่งเท่ากัน และมีการใช้เรื่องของกฎแรงโน้มถ่วง โดยมีการรับกันของใบหน้าที่กับผ้าห่ม เพื่อเป็นการเชื่อมรูปทรงเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดความสมดุล

รูป โครงสร้างผลงานชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานจริงชิ้นที่ 2 ความกลมกลืนของรูปทรงใบหน้าหมายเลข 1 นี้เกิดขึ้นจากการกระจายสี และน้ำหนักจากรูปทรงหมายเลข 3 และ 4 โดยใช้สีโทนม่วงเข้ม การกระจายสีนั้นเกิดจากการนำสีม่วงแทรกเข้าไปในแสงและเงาในใบหน้าและในอวัยวะต่าง เพื่อให้ทั้งบรรยากาศของภาพนั้นดูเป็นโทนม่วงทั้งภาพ ทำให้ภาพเอกภาพเป็นหนึ่งเดียว และการระบายสีที่เป็นลักษณะเดียวกันทั้งหมด คือการเกลี่ยเรียบหมดทั้งภาพ แตกต่างกันตรงความชัดที่เป็นตัวแบ่งระยะของงาน ความกลมกลืนจึงอยู่ที่บรรยากาศและวิธีการระบายสี

2. ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าเลือกมุมมองและสร้างเนื้อหาเด่นสุดไว้ที่จุดกลางภาพ และอยู่ในระยะหน้าสุด มีรูปทรงแขน (หมายเลข 2) เป็นตัวรองรับรูปทรงหน้า (หมายเลข 1) เพื่อเป็นการรับน้ำหนักแนวตั้งของภาพทำให้ภาพมีความสมดุล โดยด้านซ้ายและขวาของจุดเด่นใบหน้า (หมายเลข 1) จะมีพื้นที่เท่าๆ กันสองด้าน เพื่อให้ภาพสมดุลมากที่สุด โดยเป็นความสมดุลแบบเท่ากัน 2 ด้าน ไม่นหนักไปด้านใดด้านหนึ่ง

3. สัดส่วน (Proportion)

ขนาดสัดส่วนนั้นมีการขยายใหญ่กว่าความเป็นจริง แต่ยังคงความถูกต้องตามหลักกายวิภาค เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 เพื่อยังคงย้ำถึงสิ่งที่ต้องการแสดงออก และมีการแบ่งขนาดของรูปทรงตามความสำคัญของภาพ เช่น รูปทรงใบหน้า (หมายเลข 1) จะมีขนาดใหญ่ที่สุด และมีรูปทรง (หมายเลข 2-4) ขนาดจะมีความสำคัญลดลงตามกันมา เพื่อให้เกิดระยะในภาพ

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นที่สุดของผลงานอยู่ที่รูปทรงใบหน้า (หมายเลข 1) คือจุดที่ต้องการให้ความสำคัญ ทั้งเรื่องราวและเนื้อหารายละเอียดต้องการสื่อถึงแนวความคิด โดยมีการเก็บรายละเอียดของผิวหนัง อวัยวะต่างๆ น้ำหนักแสงเงามีความคมชัดขนาดของรูปทรงที่ใหญ่ ความเป็นรองลดหลั่นกันลงมาจากรูปทรงของแขน รูปทรงเสื้อ ตามระยะมิติ ความลึก

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงใบหน้าคนในระยะหน้า (หมายเลข 1) ซึ่งมีขนาดของรูปทรงที่ใหญ่ พื้นผิวและน้ำหนักที่มีความชัดเจน รูปทรงเสื้อ (หมายเลข 2) ล้วนมีความขัดแย้งในเรื่องของความรู้สึก และพื้นผิวในลักษณะของความเป็นจริงแต่ก็สามารถผสมผสานกลมกลืนกันได้ด้วยการกระจายสีของรูปทรงเสื้อแทรกเข้าไปในส่วนเงาของรูปทรงใบหน้า ทำให้ทั้ง 2 ส่วนสามารถกลมกลืนกันได้

2. ความสมดุล (Balance)

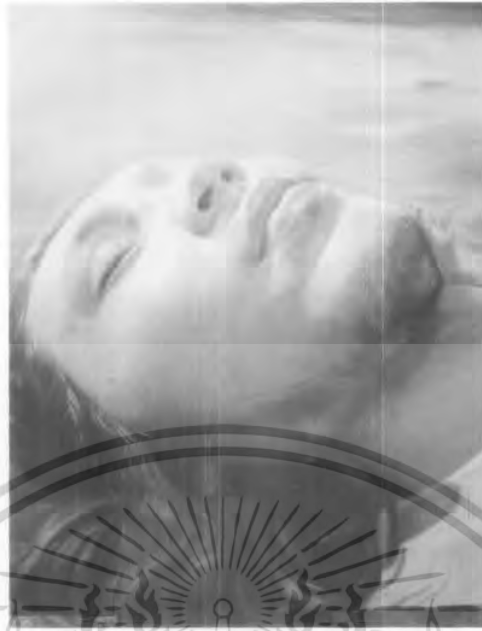
รูปทรงใบหน้านั้นวางไว้ที่บริเวณกลางภาพอย่างพอดี และด้วยอวัยวะต่างๆ ที่มีอย่างละ 2 ข้าง เท่ากันพอดี ทำให้เกิดความสมดุลของภาพ โดยเท่ากันทั้งสองข้าง ไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่ง

3. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนของผลงานเป็นสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่กว่าสัดส่วนของความเป็นจริง แต่ยังคงถูกหลักของกายวิภาค โดยใช้ข้อมูลจากภาพถ่ายเป็นมาตรฐานในการระบายสี และในสัดส่วนที่มีความใหญ่ขึ้นนั้น จึงต้องมีการเน้นเรื่องของความชัดเจน เหมือนจริงมากกว่าปกติโดยมีการเพิ่มน้ำหนักระยะหน้าใกล้ทำให้มีความเข้มชัดเจนกว่าที่เห็นปกติ

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ลักษณะเด่นสุดของผลงานอยู่ที่รูปทรงใบหน้าคนหมายเลข 1 เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 คือจุดที่ต้องการให้ความสำคัญทั้งเรื่องราวและเนื้อหาโดยมีการเก็บรายละเอียดของผิวหนัง ริ้วรอย แผลเป็น รุขมขน ให้ชัดเจนมากกว่าปกติเพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่สื่อถึงแนวความคิดได้อย่างชัดเจนที่สุด ความเป็นรองนั้นมีการเชื่อมรูปทรง เข้าด้วยกันโดยสีและ น้ำหนักของรูปทรงหมายเลข 2 นั้นจะมีความใกล้เคียงกับบริเวณรอบๆ ของรูปทรงใบหน้า (หมายเลข 1)

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 4

รูป โครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

สีบรรยากาศในภาพนั้นจะเป็นโทนเขียวและเหลือง โดยเน้นการเจือสีกันระหว่างรูปทรงใบหน้าคน (หมายเลข 1) กับรูปทรง (หมายเลข 2) โดยการแทรกสีเขียวเข้ามาในส่วนแสงและเงาในรูปทรงใบหน้า เพื่อสร้างความกลมกลืนของบรรยากาศ ลักษณะของผีแปร่งที่ไม่เป็นการเกลี้ยเรียบแบบขั้นที่ผ่านมา สร้างความกลมกลืนได้เช่นกัน

2. สัดส่วน (Proportion)

ยังคงความใหญ่ของรูปทรงใบหน้า (หมายเลข 1) เช่นเดิมแต่ยังคงความถูกต้องของหลักกายวิภาค อาศัยสัดส่วนที่มาจากความเป็นจริงทั้งในการแบ่งระยะความคมชัดของเรื่องราว

3. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นของผลงานชิ้นนี้อยู่ที่ รูปทรงของใบหน้าคน (หมายเลข 1) เช่นเดิม มีแสงเงาชัดเจน มีการเชื่อมระหว่างจุดรอง (หมายเลข 2) ให้นำสายตาเข้าไปหารูปทรงใบหน้า (หมายเลข 1) เพื่อให้ภาพมีความเป็นเอกภาพ ความเป็นเด่นอยู่ตรงกลางเพื่อบ่งบอก เนื้อหาเรื่องราวของ แนวความคิด ได้อย่างชัดเจน

4. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลเกิดจากรูปทรงที่เด่นชัด (หมายเลข 1) ถูกจัดวางให้อยู่กลางภาพทำให้น้ำหนักในการมองไม่ถูกถ่วงไปด้านใดด้านหนึ่ง และด้วยปริมาตรของรูปทรงที่ถูกกลดหล่นตาม ระยะเวลาที่ความลึกทำให้ภาพเกิดความเป็นเอกภาพที่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 5 บทสรุป

จากการที่ข้าพเจ้าได้ดำเนินชีวิตและพบเห็นสภาพแวดล้อมในสังคมเมือง ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้ามีความผูกพันมาตั้งแต่เด็กทำให้ ข้าพเจ้าได้สัมผัสและพบเห็นมุมมองต่างๆ และรู้สึกถึง ค่านิยมของผู้คนในสังคมเมืองที่มีการยอมรับกันในรูปแบบลักษณะภายนอก และมีการแข่งขันกันในการแต่งเสริมรูปลักษณะภายนอกของตนเอง ให้เป็นที่ยอมรับ ให้เป็นที่หลงใหลแต่ไม่ได้คำนึงถึงคุณค่าในตัวของมนุษย์ว่า สิ่งที่อยู่ภายในนั้นแท้จริงแล้วคือคุณค่าที่ยั่งยืนที่สุด มากกว่าคุณค่าที่อยู่ภายนอกหรือรูปลักษณะหน้าตาที่มนุษย์พยายามปรุงแต่งขึ้นมาให้ดูดี ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่านี้เป็นค่านิยมที่ทำให้มนุษย์เรา ไม่สามารถที่จะรู้จักคุณค่าในตัวของมนุษย์ได้อย่างแท้จริง และค่านิยมเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าอยากถ่ายทอดอีกมุมหนึ่งของร่างกายมนุษย์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวรูปลักษณะภายนอกที่ไร้การควบคุม หรือ การนอนหลับ การนอนหลับในทัศนคติของข้าพเจ้าคือ สภาวะที่มนุษย์ไร้ซึ่งการควบคุม ดังนั้นร่างกายของมนุษย์จะไม่มีการปรุงแต่งจะเป็นร่างกายที่แท้จริง คุณแล้วไม่น่าหลงใหล ไม่น่าชื่นชมและสิ่งเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจ ของข้าพเจ้าในการทำงานศิลปะและนำแนวคิดนี้มาเสนอเป็นโครงการศิลปนิพนธ์ ของข้าพเจ้าภายใต้หัวข้อ “สภาวะไร้การปรุงแต่ง” ซึ่งข้าพเจ้านำมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ แนวเหมือนจริง (Realism) จำนวน 4 ชิ้น เริ่มตั้งแต่การหาข้อมูลจากสื่อการถ่ายภาพจากบุคคลจริง เมื่อได้ข้อมูลตามที่ต้องการแล้วนำมาทำภาพร่าง โดยได้รับการดูแลและรับคำปรึกษา จากอาจารย์ควบคู่กันไป จากนั้นเมื่อได้ภาพร่างที่คิดแล้วจึงนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เมื่อได้ปฏิบัติงานแล้วทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานและได้นำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาแก้ไขในผลงานชิ้นต่อไปพร้อมกับการหาข้อมูลใหม่ๆ มาทำงานอยู่เสมอ จากการ ได้ศึกษาและทำงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้อย่างมากมายว่าค่านิยมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ซึ่งในแต่ละค่านิยมนั้นแฝงไปด้วยสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ซึ่งถ้าสังคมไทย ยังไม่ให้การขัดเกลาที่ดีต่อกันด้วยวิสัยทัศน์อาจมีผลเสียต่อทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย ในอนาคตหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานของข้าพเจ้าสะท้อนเรื่องราวเหล่านั้นเพื่อบอกเล่าและนำไปสู่การแก้ไขในปัจจุบันและภายภาคหน้า

เอกสารอ้างอิง

1. อารี สุทธิพันธุ์. ศิลปะนิพนธ์. กรุงเทพมหานคร; สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2535.
2. Cail Levin. **Twentieth-Century American Painting.** New York.
3. Edward Lucie-Smith. **Art New from Abstract expressionism to Superrealism.** New York.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

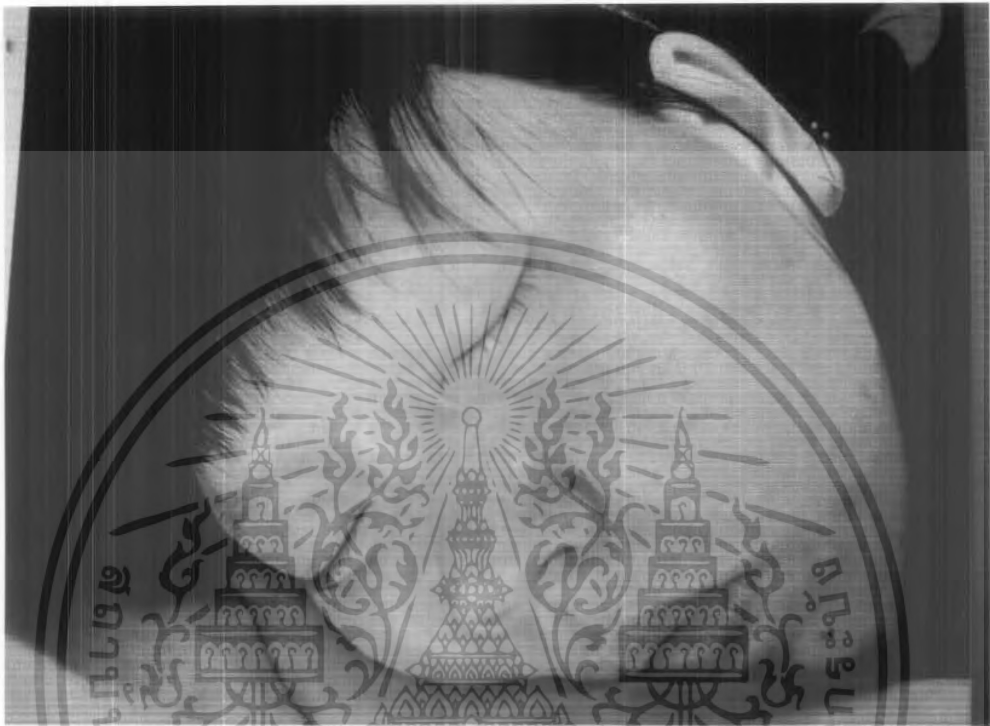
ผลงานศิลปะ

สภาวะไร้การปรุงแต่ง
เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน
ขนาด 145 x 170 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

สภาวะไร้การปรุงแต่ง 2
เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน
ขนาด 180 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ศกาวะ ไร่การปรุงแต่ง 3
เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน
ขนาด 180 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

สภาวะไว้การปรุรงแต่ง 4

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 180 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย วศิน สงวนศัพท์

เกิด 25 กันยายน 2528

ที่อยู่ 476/2 ซอยลาดพร้าว 47 ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กทม 10310

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนแจ่มศึกษา (อนุบาล)
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)
- ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2548 - การแสดงผลงาน โครงการฟื้นฟูจิตใจผู้ประสบภัยสึนามิ
- 2547 - การแสดงผลงาน Mini Sculpture

เกียรติประวัติ

- 2548 - รางวัลชนะเลิศ อันดับ 2 แต่งชุดผีวัน Halloween

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้